

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Timișoara – Rumunsko) – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Věc C-116/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná zemědělská politika – Režimy přímých podpor – Společná pravidla – Režim jednotné platby na plochu – Nařízení (ES) č. 73/2009 – Článek 2 písm. c) – Pojem ‚zemědělská činnost‘ – Článek 35 – Nařízení (ES) č. 1122/2009 – Vnitrostátní právní úprava, která ukládá povinnost předložit právní titul dokládající právo užívat zemědělský pozemek poskytnutý zemědělci na základě koncesní smlouvy a podmiňuje platnost takové smlouvy tím, že budoucí koncesionář má postavení chovatele nebo vlastníka zvířat – Držitel koncese k pastvině, který uzavřel smlouvu o spolupráci s chovatelem zvířat – Překážka věci pravomocně rozsouzené“)

(2022/C 213/02)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Timișoara

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SC Avio Lucos SRL

Žalovaná: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Výrok

1) Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1310/2013 ze dne 17. prosince 2013, a nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje získání podpory v rámci režimu jednotné platby na plochu povinností žadatele prokázat, že má „užívací právo“ k zemědělské ploše, která je předmětem této žádosti, pokud jsou dodrženy cíle sledované dotyčnou unijní právní úpravou a obecné zásady unijního práva, zejména zásada proporcionality.

- 2) Nařízení č. 73/2009, ve znění nařízení č. 1310/2013, a nařízení č. 1122/2009 musí být vykládána v tom smyslu, že v konkrétním případě, v němž právo hospodařit na zemědělské ploše bylo příjemcem podpory v rámci režimu jednotné platby na plochu doloženo předložením koncesní smlouvy k pastvině spadající do veřejné oblasti územního správního celku, nebrání vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje platnost takové smlouvy tím, že budoucí koncesionář má postavení chovatele nebo vlastníka zvířat.
- 3) Článek 2 písm. c) nařízení č. 73/2009, ve znění nařízení č. 1310/2013, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „zemědělská činnost“ zahrnuje činnost, kterou určitá osoba v rámci koncese převezme do užívání pastvinu a později uzavře smlouvu o spolupráci s chovatelem zvířat, na základě které tyto chovatelé nechají pást zvířata na půdě poskytnuté v rámci koncese, přičemž si koncesionář ponechá právo užívání půdy, ale zaváže se k tomu, že nebude omezovat pastvu a bude na své náklady provádět práce nezbytné k údržbě pastvin, pokud tyto práce splňují podmínky stanovené v nepovinném standardu uvedeném v příloze III tohoto nařízení.
- 4) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby v právním řádu členského státu byla uplatněna zásada překážky věci pravomocně rozsouzené, která v rámci sporu mezi těmiž účastníky řízení, jenž se týká legality aktu nařizujícího navrácení částek vyplacených žadateli o podporu v rámci režimu jednotné platby na plochu, brání tomu, aby soud, jenž ve věci rozhoduje, posoudil, zda jsou s unijním právem v souladu vnitrostátní požadavky týkající se legality oprávnění k hospodaření na zemědělské ploše, jež byla předmětem žádosti o podporu, z důvodu, že tento akt nařizující navrácení vyplacených částek je založen na týchž skutečnostech, o něž se prou tíž účastníci řízení, a na týchž vnitrostátních právních předpisech jako skutečnosti a právní předpisy, které byly analyzovány v dřívějším rozhodnutí, jež nabylo právní moci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – G.D. v. The Commissioner of An Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Attorney General

(Věc C-140/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Důvěrný charakter sdělení – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Plošné a nerozlišující uchování provozních a lokalizačních údajů – Přístup k uchovávaným údajům – Soudní přezkum a posteriori – Směrnice 2002/58/ES – Článek 15 odst. 1 – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 – Možnost vnitrostátního soudu časově omezit účinky prohlášení neplatnosti týkajícího se vnitrostátních právních předpisů neslučitelných s unijním právem – Vyloučení“)

(2022/C 213/03)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobce: G.D.

Žalovaní: The Commissioner of An Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Attorney General